

“Sizin en hayırlınız, ailesine karşı en hayırlı olanınızdır. Ben de aileme karşı en hayırlı olanınızım.”
(*Tirmizî, Menâkıb, 63*)

“Dikkat edin! Sizin, hanımlarınızın üzerinde hakkınız vardır. Hanımlarınızın da sizin üzerinizde hakkı vardır. Sizin hanımlarınız üzerindeki hakkınız, namuslarını muhafaza etmeleri ve hoşlanmadığınız kimselerin evinize girmesine izin vermemeleridir. Dikkat edin! Hanımlarınızın sizin üzerinizdeki hakkı ise onların giyim ve gıda ihtiyaçlarını güzelce karşılamanızdır.”
(*Tirmizî, Radâ’, 11*)

“Kadınlar, erkeklerle birlikte bir bütünü tamamlayan diğer yarıdır.”
(*Ebû Dâvûd, Tahâret, 94*)

“Kadınlar hakkında Allah’tan korkun. Çünkü siz, onları Allah’ın emaneti olarak aldınız ve Allah’ın adıyla (nikâh kıyıp) onları kendinize helâl kıldınız.”
(*Müslim, Hac, 147*)

“Muâviye el-Kuşeyrî anlatıyor: Resûlullah’ın (s.a.s) yanına giderek, “Hanımlarımız hakkında ne dersiniz?” diye sordum. O da şöyle buyurdu: “Yediklerinizden onlara da yedin, giydiklerinizden onlara da giydirin, onları dövmeyin ve kötülemeyin.”
(*Ebû Dâvûd, Nikâh, 40-41*)

“Mümin bir kimse, eşine karşı nefret beslemesin. Çünkü onun bazı huylarından hoşlanmasa da hoşlandığı başka huyları mutlaka vardır.”
(*Müslim, Radâ’, 61*)

“Dört şey peygamberlerin sünnetlerindedir: Utanma (hayâ) duygusu, güzel koku sürmek, misvak kullanmak ve evlenmek.”
(*Tirmizî, Nikâh, 1*)

“Kıyamet gününde, Allah katında konumu en kötü olacak insanlardan birisi, karısı ile beraber olup da onun (özel hayatına ilişkin) sırlarını yayan kimsedir.”
(*Müslim, Nikâh, 123*)

“Allah’ın hanım kullarına vurmayın!... (Bu gece) Muhammed’in eşlerine pek çok kadın geldi. Hepsi de kocalarından şikâyetçiydi. Bu adamlar sizin hayırlılarınız değillerdir.”
(*Ebû Dâvûd, Nikâh, 41-42*)

İbn Ömer (r.a.) şöyle diyor: “Biz Peygamber (s.a.v.) zamanında hakkımızda vahiy indirilir korkusuyla hanımlarımıza karşı söz söylemekten ve istediğimiz gibi davranmaktan çekinirdik.

Ancak Peygamber (s.a.v.) vefat edince istediğimizi söylemeye ve rahat davranmaya başladık.”
(*Buhârî, Nikâh, 81*)

“Ailenin senin üzerinde hakkı var!”
(*Ebû Dâvûd, Tatavvû’, 27*)

“Ey gençler topluluğu! Evlenme imkânı olanınız evlensin. Çünkü evlenmek, gözü haramdan çevirmek ve iffeti korumak için en iyi yoldur. Evlenme imkânı bulamayan da oruç tutsun. Çünkü orucun, o kimse için şehveti kesici özelliği vardır.”
(*Buhârî, Nikâh, 3*)

“Yönettikleri insanlara, ailelerine ve sorumlu oldukları kişilere adaletli davrananlar, Allah Teâlâ katında, Rahman’ın yanında nurdan minberler üzerinde ağırlanacaklar.”
(*Nesâî, Âdâbü’l-kudât, 1*)

Hz. Âişe’ye (r.a.) “Hz. Peygamber (s.a.v.) evde ne yapardı?” diye sorduğumda şöyle cevap vermişti: “Ailesinin işlerini görür, ezanı duyunca (namaz için) çıkardı.”
(*Buhârî, Nafakât, 8*)

“Kişinin harcadığı en hayırlı para, ailesi için harcadığı, Allah yolunda cihad için hayvanına harcadığı ve yine Allah yolunda arkadaşları için harcadığı paradır.”
(*Müslim, Zekât, 38*)

“Bir kişi, sevabını Allah’tan umarak ailesine harcama yaptığında, bu harcama onun için sadaka olur.”
(*Buhârî, İmân, 41*)

“Veren el üstündür. Vermeye, geçimini sağlamakla yükümlü olduğun kimselerle; annenle, babanla, kız ve erkek kardeşlerinle başla. Sonra da yakınlık durumuna göre devam et.”
(*Nesâî, Zekât, 51*)

“Üç çeşit duanın kabul edilmesinde şüphe yoktur: Haksızlığa uğrayan kimsenin duası, yolcunun duası ve anne babanın çocuklarına bedduası.”
(*Tirmizî, Birr ve sıla, 7*)

“Resûlullah (s.a.v.), ‘Size büyük günahların en büyüğünü söyleyeyim mi?’ diye üç kez sordu. Biz, ‘Evet, ey Allah’ın Resûlü.’ diye cevap verdik. Bunun üzerine, ‘Allah’a ortak koşmak ve anne babaya kötü davranmaktır.’ buyurdu.”
(Buhârî, Edeb, 6)

“Anne baba cennet kapılarının en ortancasıdır. Bu kapıdan girme fırsatını ister kaçırsın ister yakalarsın.”
(Tirmizî, Birr ve sıla, 3)

“Kim rızkının bolllaştırılmasını yahut ecelinin geciktirilmesini arzu ederse, akraba ilişkilerini sürdürsün!”
(Müslim, Birr ve sıla, 20)

“Sıla-i rahim yapan, akrabasından gördüğü iyiliğe karşılık veren değil, akrabası kendisiyle ilişkiyi kestiğinde bile ona iyilik yapandır.”
(Buhârî, Edeb, 15)

“Aziz ve Yüce olan Allah, annelere saygısızlık etmeyi, kız çocuklarını diri diri gömmeyi, hak etmediğini istemeyi size haram kılmıştır. Sizin için üç şeyi de çirkin görmüştür: Dedikodu, anlamsız çok soru sormak ve malı boşa harcamak!”
(Müslim, Akdiye, 12)

“Dul kalıp da asil ve güzel olduğu hâlde evlenmeyerek, yetimleri ev bark sahibi oluncaya ya da ölünceye kadar onlara adayan... Ve bu uğurda iki yanağı çökmüş olan kadınla ben, kıyamet günü –şu iki parmağım gibi- birbirimize yakın olacağız.”
(Ebû Dâvûd, Edeb, 120-121)

“Sakın babalarınızdan yüz çevirip uzaklaşmayın! Kim babasından yüz çevirirse (bu davranış) nankörlüktür.”
(Buhârî, Ferâiz, 29)

“Kim göz göre göre çocuğunu(n kendisine ait olduğunu) inkâr ederse (kıyamet günü) Allah da onu rahmetinden uzaklaştırır ve gelmiş geçmiş herkesin önünde rezil eder.”
(Ebû Dâvûd, Talâk, 28-29)

“Kim anneyi yavrusundan ayırırsa, Allah da kıyamet günü onu sevdiklerinden ayırır.”
(Tirmizî, Büyü’, 52)

“Her doğan fitrat üzere doğar. Sonra anne babası onu Yahudi, Hıristiyan ya da Mecusi yapar.”
(Buhârî, Cenâiz, 92)

“Hiçbir baba, evlâdına güzel terbiyeden daha kıymetli bir bağışta bulunmamıştır.”
(Tirmizî, Birr ve sıla, 33)

“Allah’tan korkun ve çocuklarınızın arasında adaletli olun!”
(Müslim, Hibe, 13)

“Kim üç kız çocuğunun geçimini sağlar, onları terbiye edip evlendirir ve onlara güzel davranırsa, cennet onundur!”
(Ebû Dâvûd, Edeb, 120-121)

“Ailesini müdafaa ederken öldürülen şehittir.”
(Tirmizî, Diyât, 21)

“Yavrum! Ailenin yanına girdiğin zaman selâm ver. Bu, sana ve ev halkına bereket olur.”
(Tirmizî, İsti’zân, 10)

“Bazen (kıraatı) uzatma niyetiyle namaza başlıyorum da bir çocuğun ağlayışını duyunca annesinin onun ağlamasıyla ne çok tedirgin olduğunu bildiğimden namazı kısa tutuyorum.”
(Buhârî, Ezân, 65)

“Allah’ın kadın kullarının Allah’ın mescitlerine gelmelerine engel olmayın!”
(Müslim, Salât, 136)

“Kişinin imtihanı, ailesi, malı, çocuğu ve komşusu iledir. Namaz, oruç, sadaka ve (iyiliği) emredip (kötülükten) sakındırma işte bu imtihan için kefarettir olur.”
(Buhârî, Mevâkîtü’s-salât, 4)

“Bakmakla yükümlü olduğu kimseleri ihmal etmesi, kişiye günah olarak yeter.”
(Ebû Dâvûd, Zekât, 45)

[Allah Resûlü (s.a.v.) namazlarının sonunda şöyle dua ederdi.] “Allah’ım! Ey Rabbimiz ve her şeyin Rabbi! Beni ve ailemi dünya ve âhirette her an sana ihlâsla bağlı kıl. Ey yücelik ve ikram sahibi!”
(Ebû Dâvûd, Vitr, 25)

[Allah Resûlü (s.a.v.) akşam ve sabah şöyle dua ederdi.] “Allah’ım! Senden dünya ve âhirette afiyet dilerim. Allah’ım! Senden dinim, dünyam, ailem ve malım hakkında af ve afiyet dilerim. Allah’ım! Ayıbımı gizle.”
(Ebû Dâvûd, Edeb, 100-101)

[Allah Resûlü (s.a.v.) yolculuğa çıkacağı zaman şöyle dua ederdi.] “Allah’ım! Seyahatimizde bizim sahibimiz ve geride bıraktığımız ailemizin vekili sensin! Allah’ım! Yolculuğun sıkıntısından, kederli görünüşten, aile ve malımızın kötü hallere düşmesinden sana sığınırım.”
(Müslim, Hac, 425)